

## Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht, aflevering 28 2020, nummers 586 – 603 vrijdag 17 juli 2020

Landelijk Bureau Vakinhoud rechtspraak, team bestuursrecht

Externe email [redactieJnB@rechtspraak.nl](mailto:redactieJnB@rechtspraak.nl)  
Telefoon 088 361 1020  
Citeertitels JnB 2020

De Jurisprudentienieuwsbrief bestuursrecht (JnB) komt – uitgezonderd in vakantieperiodes - elke week uit en bevat een selectie van de meest actuele en belangrijkste bestuursrechtelijke jurisprudentie. De uitspraken worden per (deel)rechtsgebied aangeboden. Door in onderstaande inhoudsopgave op het onderwerp van voorkeur te klikken komt u direct bij de uitspraken op het desbetreffende rechtsgebied. De essentie van de uitspraak wordt beknopt weergegeven in koptekst en samenvatting. De link onder de uitspraak leidt door naar de volledige tekst van de uitspraak.

### Inhoud

In deze Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht vindt u de volgende onderwerpen: (Door op het onderwerp te klikken komt u direct bij de uitspraken op het betreffende rechtsgebied.)

Algemeen bestuursrecht .....	3
Handhaving .....	4
Omgevingsrecht .....	5
Wabo .....	5
Bestuursrecht overig .....	6
Mijnbouwwet .....	6
Noodverordening .....	7

#### Disclaimer

*De Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht is een uitgave van het Landelijk Bureau Vakinhoud rechtspraak (hierna: LBVr), team bestuursrecht. De nieuwsbrief is met de grootst mogelijke zorg samengesteld. Het LBVr kan de juistheid, volledigheid en actualiteit van de nieuwsbrief echter niet garanderen. Voor zover de nieuwsbrief links bevat naar websites, is het LBVr niet aansprakelijk voor de inhoud daarvan. De inhoud van de nieuwsbrief is uitsluitend bedoeld voor uw eigen gebruik. Ander gebruik, waaronder de commerciële exploitatie van de inhoud van de nieuwsbrief, is niet toegestaan. Er kunnen geen rechten aan de inhoud van de nieuwsbrief worden ontleend. Het gebruik dat wordt gemaakt van de inhoud van de nieuwsbrief komt voor eigen risico. Aansprakelijkheid voor schade, in welke vorm dan ook - direct en / of indirect - ontstaan door dan wel voortvloeiend uit gebruik van de inhoud van de nieuwsbrief, wordt door het LBVr afgewezen.*



Wet openbaarheid van bestuur .....	8
Vreemdelingenrecht .....	9
Asiel.....	9
Opvang .....	10
Richtlijnen en verordeningen .....	11
Toezicht en vrijheidsontneming .....	12
Procesrecht .....	14

## Algemeen bestuursrecht

JnB2020, 586

MK ABRS, 15-07-2020, 201904417/1/A3

burgemeester van Rotterdam.

Richtlijn 2008/6/EG 2, 7

Algemene wet bestuursrecht 6:9, 6:24

BEZWAAR- EN BEROEPSTERMIJN. TERPOSTBEZORGING. Wijziging jurisprudentielijn. Afdeling legt in navolging van de uitspraak CRvB **16** juni 2020, [ECLI:NL:CRVB:2020:1207](#), artikel 6:9 van de Awb ruimer uit. Een bezwaar-, beroep- of hogerberoepschrift is ook tijdig ingediend als het voor het einde van de termijn bij een andere postaanbieder dan PostNL ter post is bezorgd, mits het niet later dan een week na afloop van de termijn is ontvangen. Onder andere postaanbieder wordt voor in Nederland ter post bezorgde stukken verstaan ieder bij de Autoriteit Consument en Markt geregistreerd postvervoerbedrijf. De Afdeling hanteert, net als de Raad, met onmiddellijke ingang de weergegeven nieuwe lijn.

[...] **4.2.** Het was vaste rechtspraak dat onder terpostbezorging in de zin van artikel 6:9, tweede lid, van de Awb, uitsluitend wordt verstaan terpostbezorging bij PostNL. De Afdeling ziet echter, in navolging van de uitspraak van de Centrale Raad van Beroep van 16 juni 2020, [ECLI:NL:CRVB:2020:1207](#), aanleiding om artikel 6:9 van de Awb ruimer uit te leggen. Bij arrest van 27 maart 2019 heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie, C-545/17, [ECLI:EU:C:2019:260](#) (Pawlak/KRUS), geoordeeld dat de Richtlijn betreffende gemeenschappelijke regels voor de ontwikkeling van de interne markt voor postdiensten in de Gemeenschap en de verbetering van de kwaliteit van de dienst (97/67/EG), zoals laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2008/6/EG, zich verzet tegen een nationale regeling die, zonder dat daarvoor een objectieve rechtvaardiging wegens redenen van openbare orde of openbare veiligheid bestaat, alleen de afgifte van een processtuk in een postkantoor van de enige voor de universele postdienst aangewezen aanbieder, erkent als gelijkwaardig aan de indiening van het processtuk bij de betrokken rechterlijke instantie. Dit brengt mee dat een bezwaar-, beroep- of hogerberoepschrift ook tijdig is ingediend als het voor het einde van de termijn bij een andere postaanbieder dan PostNL ter post is bezorgd, mits het niet later dan een week na afloop van de termijn is ontvangen. Onder andere postaanbieder wordt voor in Nederland ter post bezorgde stukken verstaan ieder bij de Autoriteit Consument en Markt (hierna: ACM) geregistreerd postvervoerbedrijf. Artikel 41 van de Postwet 2009 (hierna: Postwet) legt een mededelingsplicht bij de ACM op aan alle ondernemingen die postvervoersdiensten aanbieden. De ACM registreert het postvervoerbedrijf na ontvangst van de in artikel 41 van de Postwet bedoelde mededeling. De ACM ziet toe op de naleving van de verplichtingen voor de geregistreeerde postvervoerbedrijven zoals vastgesteld in de Postwet en controleert onder meer of deze postvervoerbedrijven veilig omgaan met post van verzender tot ontvanger. Hieruit volgt dat sprake is van enige waarborg en controle van de kwaliteit van postbezorging door een bij de ACM geregistreerd postvervoerbedrijf. De Afdeling hanteert, net als de Raad,

met onmiddellijke ingang de weergegeven nieuwe lijn. [...]

[ECLI:NL:RVS:2020:1682](#)

*"Zie in dit verband ook de samenvatting van deze uitspraak onder het kopje 'Handhaving', JnB2020, 589"*

[Naar inhoudsopgave](#)

## Handhaving

JnB2020, 587

Rechtbank Gelderland, 13-07-2020 (publ. 14-07-2020), AWB 19/4274  
college van burgemeester en wethouders van de gemeente Epe, verweerder.  
Algemene wet bestuursrecht 4:8, 5:33

Wet basisregistratie personen (Brp)

HANDHAVING. VERBEURTE EN INVORDERING. HOREN. GEBRUIK

RECREATIEWONING. Invordering verbeurde dwangsommen wegens bewoning van een recreatiewoning. Alvorens tot invordering over te gaan dient verweerder de belanghebbende op grond van artikel 4:8, eerste lid, van de Awb voorafgaand aan de dwangsominvordering in de gelegenheid te stellen te worden gehoord. Verwijzing naar ABRS 12-09-2018, [ECLI:NL:RVS:2018:2956](#).

Het gesprek dat in dit geval met de handhavingsambtenaar over de geconstateerde feiten heeft plaatsgevonden, kan niet in de plaats komen van het horen op de voet van artikel 4:8 van de Awb.

In dit geval heeft de inschrijving in de Brp niet door eisers zelf en door hen vrijwillig plaatsgevonden, maar is ambtshalve door verweerder gedaan. In een dergelijke situatie moet naar het oordeel van de rechtbank aan deze inschrijving een minder zwaar gewicht worden toegekend dan bij vrijwillige inschrijving.

[ECLI:NL:RBGEL:2020:3360](#)

JnB2020, 588

ABRS, 15-07-2020, 201907652/1/R1

college van burgemeester en wethouders van Den Helder.

Woningwet 12 lid 1, 12a lid 1, 13a, 15

HANDHAVING. BESTUURSDWANG. WELSTANDEXCES. De rechtbank heeft terecht geoordeeld dat het college de last onder bestuursdwang mocht opleggen, omdat het college zich in dit geval in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de kleur van de voor- en achtergevel een welstandsexces is. Het gaat in dit geval niet om de vraag of de kleur van de voor- en achtergevel van de woning van [appellante] mooi of vrolijk is. Dit is immers subjectief. De Afdeling beoordeelt slechts of de rechtbank terecht heeft geoordeeld dat het college zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat de kleur van de voor- en achtergevel in ernstige mate niet voldoet aan redelijke

eisen van welstand. Daarbij is van belang of het college zich in dit geval op de adviezen van de Commissie Ruimtelijke Kwaliteit mocht baseren en of de welstandsnota juist is toegepast. Dat is naar het oordeel van de Afdeling het geval.

[ECLI:NL:RVS:2020:1659](#)

*Bij deze uitspraak is een [persbericht](#) ("Geelgroen huis in Den Helder mag niet geelgroen blijven") uitgebracht.*

JnB2020, 589

MK ABRS, 15-07-2020, 201904417/1/A3

burgemeester van Rotterdam.

Opiumwet 13b

OPIUMWET 13b. BEVOEGDHEID. Sluiting woning voor de duur van zes maanden.

In dit geval gaat het om een geringe overschrijding van de 0,5 gram-grens, maar de enkele verklaring van [appellant sub 2] dat de drugs van zijn zoon en voor diens eigen gebruik waren, is niet voldoende om aannemelijk te achten dat de drugs voor eigen gebruik waren. Ook het ontbreken van klachten over drugsoverlast en het feit dat de woning niet bekend stond als drugspand en de politie met een ander doel naar de woning was gekomen (melding van huiselijk geweld) leiden niet tot dat oordeel. Hoewel de hoeveelheid drugs gering was, zaten de drugs verpakt in 14 gripzakjes, wat de burgemeester kon aanmerken als een extra aanwijzing dat deze waren bestemd voor de handel en is de woning gelegen in een gebied waarin die handel veel plaatsvindt. De rechtbank heeft terecht geoordeeld dat de burgemeester bevoegd was de woning te sluiten.

[ECLI:NL:RVS:2020:1682](#)

*"Zie in dit verband ook de samenvatting van deze uitspraak onder het kopje 'Algemeen bestuursrecht', JnB2020, 586"*

[Naar inhoudsopgave](#)

## Omgevingsrecht

### Wabo

JnB2020, 590

ABRS, 15-07-2020, 201907208/1/R2

college van burgemeester en wethouders van Vught.

Algemene wet bestuursrecht (Awb) 4:20b lid 1

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.1, 2.26, 3.10 lid 1 aanhef en onder d

Besluit omgevingsrecht (Bor) 6.4 lid 1 aanhef en onder a onder 4°

WABO. VOORBEREIDINGSPROCEDURE. Weigering omgevingsvergunning voor het verbouwen van een rijksmonumentaal pand ten behoeve van een kinderdagverblijf met buitenschoolse opvang. In dit geval is sprake van wijzigingen aan het monument die mogelijk monumentale waarden aantasten ten gevolge van veranderd gebruik. Dit betekent dat sprake is van een situatie als bedoeld in artikel 6.4, eerste lid, aanhef en onder a, onder 4°, van het Bor. Dit betekent verder dat de rechtbank terecht tot de conclusie is gekomen dat de uniforme openbare voorbereidingsprocedure terecht is gevolgd en er daarom geen van rechtswege verleende omgevingsvergunning is. Verwijzing naar ABRS 13-06-2018 [ECLI:NL:RVS:2018:1952](#).  
[ECLI:NL:RVS:2020:1648](#)

JnB2020, 591

MK ABRS, 15-07-2020, 201906127/1/R4

college van burgemeester en wethouders van De Bilt.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.1 lid 1 aanhef en onder c, 2.12 lid 1

WABO. OMGEVINGSVERGUNNING. AFWIJKEN BESTEMMINGSPLAN. Verlenen

omgevingsvergunning onder meer voor de activiteiten bouwen van

bouwwerken en het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met een

bestemmingsplan. In dit geval is de strijdigheid van het vergunde bouwplan

met het bestemmingsplan beperkt. Deze beperkte afwijking van het

bestemmingsplan brengt met zich dat het besluit tot verlening van de

omgevingsvergunning voor het afwijken van het bestemmingsplan minder

uitvoerig hoeft te worden gemotiveerd dan wanneer sprake zou zijn van een

grote afwijking van dat bestemmingsplan. Verwijzing naar ABRS 01-04-2020,

[ECLI:NL:RVS:2020:915](#).

[ECLI:NL:RVS:2020:1637](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

## Bestuursrecht overig

### Mijnbouwwet

JnB2020, 592

MK ABRS, 15-07-2020, 201907399/1/R4

minister van Economische Zaken en Klimaat (minister), verweerder.

Mijnbouwwet 52a, 52c, 52d, 52f, 52g

Mijnbouwregeling 1.3a.3

Gaswet 1, 2, 10a

GASWINNING. GRONINGENVELD. De minister heeft na afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid het winningsniveau voor het gasjaar 2019-2020 kunnen vaststellen op het niveau dat nodig is om aan de leveringszekerheid te kunnen voldoen.

### [...] Samenvatting van de uitspraak

Bij besluit van 10 september 2019 heeft de minister besloten dat de NAM de winning van gas uit het Groningenveld voor het gasjaar 2019-2020 uitvoert overeenkomstig de in de bijlage bij dit besluit opgenomen operationele strategie 1 en zich daarbij houdt aan de in het besluit gestelde regels. Op grond van dit besluit mag de NAM bij een wat temperatuur betreft gemiddeld jaar 11,8 miljard Nm<sup>3</sup> gas uit het Groningenveld winnen. Naar het oordeel van de Afdeling heeft de minister in het bestreden besluit op juiste wijze beoordeeld in hoeverre aan de wettelijke veiligheidsnorm wordt voldaan. Om aan de veiligheidsnorm te voldoen, moeten nog woningen worden versterkt. De versterking van woningen verloopt nog niet zonder problemen, maar die problemen zijn, mede gelet op de versnelde afbouw van de gaswinning naar nul in 2022, niet zodanig dat zij aan het nemen van het bestreden besluit in de weg stonden.

Voor de schadeafhandeling bestaan op zichzelf toereikende procedures. De minister heeft maatregelen genomen om de uitvoering van de schadeafhandeling te versnellen. De schadeafhandeling is verbeterd ten opzichte van voorgaande jaren en heeft de blijvende aandacht van de minister. Gelet hierop stond de schade aan gebouwen naar het oordeel van de Afdeling niet aan het nemen van het bestreden besluit in de weg.

De Afdeling is ook van oordeel dat de minister alle redelijkerwijs te nemen maatregelen heeft genomen om de gaswinning zo snel mogelijk af te bouwen naar nul. De minister mocht er in redelijkheid van uitgaan dat de gaswinning in beginsel in 2022 kan worden beëindigd en dat het Groningenveld in 2026 definitief kan worden gesloten.

Bij de afweging van de belangen van de Groningers enerzijds en die van de eindafnemers van het Groningengas zoals huishoudens in Nederland, België, Duitsland en Frankrijk anderzijds, heeft de minister in redelijkheid groot belang kunnen hechten aan het feit dat de gaswinning versneld wordt afgebouwd naar nul in 2022. Gelet op die versnelde afbouw is de Afdeling van oordeel dat de minister na afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid het bestreden besluit heeft kunnen nemen en dus het winningsniveau voor het gasjaar 2019-2020 in redelijkheid heeft kunnen vaststellen op **het niveau dat nodig is om aan de leveringszekerheid te kunnen voldoen.** [...]

[ECLI:NL:RVS:2020:1665](#)

*Bij deze uitspraak is een [persbericht](#) ("Minister mocht instemmen met gaswinning in Groningen voor het jaar 2019/2020") uitgebracht.*

[Naar inhoudsopgave](#)

### Noodverordening

JnB2020, 593

Voorzieningenrechter Rechtbank Gelderland, 14-07-2020, 20/3619

Voorzitter van de Veiligheidsregio Gelderland-Zuid, verweerder.

Wet personenvervoer 2000 72, 73

Noodverordening COVID-19 veiligheidsregio Gelderland-Zuid (Noodverordening) van 1 juni 2020 2.6 lid 1, 2.7 lid 1, 3.1 lid 1

NOODVERORDENING. CORONA. BESLUIT. OPENBAAR VERVOER. MONDKAPJE. De mededeling van verweerder in de brief van 30 juni 2020 houdt diens beoordeling in met betrekking tot de aanwezigheid van de door verzoeker veronderstelde bevoegdheid hem een vrijstelling te verlenen op grond van artikel 2.6, eerste lid, en artikel 3.1, eerste lid, onder c, van de Noodverordening. De brief moet als een besluit in de zin van de Awb worden aangemerkt.

Omdat in de Noodverordening geen verbod voor de individuele reiziger is opgenomen om zonder mondkapje te reizen in het openbaar vervoer, heeft verweerder niet de bevoegdheid hiervoor een vrijstelling te verlenen. Verzoeker kan met het bezwaarschrift, gericht tegen het besluit van verweerder, niet bereiken wat hij beoogt. Het bezwaar heeft geen redelijke kans van slagen. Wijst het verzoek om voorlopige voorziening af.

[ECLI:NL:RBGEL:2020:3433](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

### Wet openbaarheid van bestuur

JnB2020, 594

MK ABRS, 15-07-2020, 201906045/1/A3

minister van Economische Zaken.

Wet openbaarheid van bestuur (Wob) 1 onder g, 10 lid 1, lid 2, lid 4

Wet milieubeheer 19.1a lid 1

#### **WOB. MILIEUINFORMATIE. EMISSIES. De informatie in de documenten [...]**

[windrapporten die ziet op de oprichting van het windpark De Drentse Monden en Oostermoer] bevat geen milieuinformatie en derhalve ook geen informatie over emissies in het milieu. Het **oprichten van zo'n park kan onder** omstandigheden worden aangemerkt als een maatregel die een uitwerking kan hebben op het milieu of als maatregel ter bescherming van het milieu. De in de windrapporten opgenomen informatie is echter geen milieuinformatie. Hiertoe is van belang dat de windrapporten een berekening inhoudt van de energieopbrengsten ter garantstelling van de financieel-economische uitvoerbaarheid van Windpark Drentse Monden en Oostermoer. De in de windrapporten opgenomen informatie over geluid, slagschaduw en het rendement van windturbines betreft informatie die aan de hand van theoretische modellen en modelmatige berekeningen tot stand is gekomen. Middels een windrapport maakt een aanvrager de elektriciteitsproductie waarvoor subsidie wordt aangevraagd aannemelijk. Deze informatie dient ter ondersteuning van de financieel-economische uitvoerbaarheid en het rendement van het windmolenpark.

[ECLI:NL:RVS:2020:1647](#)



[Naar inhoudsopgave](#)

## Vreemdelingenrecht

### Asiel

JnB2020, 595

MK ABRS, 09-07-2020, 201909083/1/V2

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 28

ASI EL. Staatssecretaris heeft ondeugdelijk gemotiveerd dat Bagdad voor de vreemdeling, een soennitische moslim uit Mosul, als vestigingsalternatief voldoet.

1. De staatssecretaris klaagt in zijn enige grief tevergeefs dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij ondeugdelijk heeft gemotiveerd dat Bagdad voor de vreemdeling, een soennitische moslim uit Mosul, als vestigingsalternatief voldoet. In het besluit heeft de staatssecretaris gewezen op de uitspraken van 21 november 2016 en 3 juli 2017, [ECLI:NL:RVS:2016:3083](#), [ECLI:NL:RVS:2016:3084](#), en [ECLI:NL:RVS:2017:1744](#), waarin de Afdeling heeft overwogen dat hij aan de vreemdelingen terecht een vestigingsalternatief in Bagdad heeft tegengeworpen. Over de door de vreemdeling overgelegde rapporten van de UNHCR van mei 2019 (International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq) en van het EASO van juni 2019 (Country Guidance: Iraq) heeft de staatssecretaris echter geen deugdelijk gemotiveerd en aan de vreemdeling en zijn persoonlijke omstandigheden gerelateerd standpunt ingenomen. De grief faalt. Dit betekent dat de staatssecretaris opnieuw op de aanvraag moet beslissen waarbij hij op basis van de dan beschikbare, actuele informatie een standpunt moet innemen over de vraag of Bagdad voor de vreemdeling een vestigingsalternatief kan zijn.

[ECLI:NL:RVS:2020:1612](#)

JnB2020, 596

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Roermond, 26-06-2020 (publ. 10-07-2020), NL20.1412, NL20.1413

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 29 lid 1 a b

ASI EL. IRAN. POLITIEK ACTIVIST. Verweerder heeft onvoldoende gemotiveerd waarom het ongeloofwaardig is dat eiseres al voor haar vertrek uit Iran **weblogs en artikelen met een politieke inhoud schreef. Het begrip "politieke overtuiging" in de zin van artikel 10, eerste lid, onder e, van de Kwalificatierichtlijn** (alsmede artikel 3.37, eerste lid, onder e, van het VV 2000) moet ruim worden geïnterpreteerd. Verweerder heeft, gelet op de publicatie van artikelen door eiseres na haar vertrek uit Iran op oppositionele websites die een groot bereik hebben en door de Iraanse autoriteiten als vijandig worden beschouwd en nu tussen partijen niet in geschil is dat de Iraanse autoriteiten

(hard) optreden tegen personen die zich inzetten voor mensenrechten en vrouwenrechten, onvoldoende gemotiveerd dat eiseres niet (nu al) in de negatieve belangstelling staat van de Iraanse autoriteiten. Verweerder kon zich niet beperken tot de motivering dat eiseres, indien zij beschermd wil worden door het vluchtelingenrecht - of meer specifiek - indien zij aangemerkt wil **worden als 'refugié sur place', allereerst aannemelijk moet maken dat de** artikelen zijn geschreven en gepubliceerd op basis van een fundamentele politieke overtuiging. Immers, dat is slechts relevant voor de beantwoording van de vraag of bij terugkeer naar Iran terughoudendheid van haar mag worden verwacht. De rechtbank verwijst naar de uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Zwolle van 20 mei 2020, rechtsoverweging 5.4 ([ECLI:NL:RBDHA:2020:4634](#)). Verweerder heeft tot slot niet deugdelijk gemotiveerd waarom de publicaties van eiseres van na haar vertrek uit Iran niet moeten worden beschouwd als een voortzetting van de overtuigingen of strekkingen die zij in haar land van herkomst aanhing (in de zin van artikel 3.37b, tweede lid van het VV 2000) en waarom eiseres niet behoort tot de risicogroep van personen die actief zijn op het gebied van de mensenrechten en daarbij significant kritiek uiten op de autoriteiten zoals bedoeld in de Vreemdelingencirculaire 2000, paragraaf C2/3.2, bezien in samenhang met paragraaf C7/14.3.2.

[ECLI:NL:RBDHA:2020:5933](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

## Opvang

JnB2020, 597

MK ABRS, 15-07-2020, 201908490/1/V1

Centraal Orgaan opvang asielzoekers.

Richtlijn 2013/33/EU 20 lid 4 lid 5

OPVANG. Intrekking van materiële opvangvoorzieningen. De maatregelen waarbij het COa de materiële opvangvoorzieningen van de vreemdeling zonder stil te staan bij de waarborgen van artikel 20, vijfde lid, van de Opvangrichtlijn tijdelijk geheel heeft stopgezet, zijn in strijd met artikel 20, vierde en vijfde lid, van de Opvangrichtlijn.

3.1. Zoals het Hof in het arrest Haqbin [arrest van het Hof van Justitie van 12 november 2019, [ECLI:EU:C:2019:956](#)] heeft overwogen, kan een lidstaat in geval van ernstige inbreuken op de regels van opvangcentra weliswaar maatregelen opleggen, maar daarbij kan een lidstaat niet overgaan tot, al was het maar tijdelijk, intrekking van alle materiële opvangvoorzieningen als bedoeld in artikel 2, aanhef en onder f en g, van de Opvangrichtlijn. Een vreemdeling zou hiermee de mogelijkheid worden ontnomen om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, wat onvereenigbaar is met het doel van de richtlijn te waarborgen dat de menselijke waardigheid ten volle wordt geëerbiedigd. Als lidstaten besluiten de materiële opvangvoorzieningen van een vreemdeling te

beperken om een in artikel 20, vierde lid, van de Opvangrichtlijn bedoelde reden, moeten zij rekening houden met de in het vijfde lid van dat artikel genoemde vereisten, waarbij met name het evenredigheidsbeginsel en de menselijke waardigheid van belang zijn.

3.2. Gelet op de hiervoor, onder 3.1, weergegeven overwegingen van het Hof slaagt de grief. Anders dan het COa als verweer heeft aangevoerd zien die overwegingen niet uitsluitend op minderjarige vreemdelingen. Wel stelt het Hof wegens de specifieke situatie van een minderjarige hogere eisen aan sancties die lidstaten aan een minderjarige opleggen. De rechtbank heeft dan ook niet onderkend dat de maatregelen waarbij het COa de materiële opvangvoorzieningen van de vreemdeling zonder stil te staan bij de waarborgen van artikel 20, vijfde lid, van de Opvangrichtlijn tijdelijk geheel heeft stopgezet, in strijd zijn met artikel 20, vierde en vijfde lid, van de Opvangrichtlijn.  
[ECLI:NL:RVS:2020:1622](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

### Richtlijnen en verordeningen

JnB2020, 598

HvJEU (Derde kamer), 16-07-2020, C-133/19, C-136/19 en C-137/19  
(gevoegde zaken)

B. M. M. e.a. tegen België.

Richtlijn 2003/86/EG 4 lid 1

GEZINSHERENIGINGSRICHTLIJN. Begrip minderjarig kind. Kinderen van de gezinshereniger die meerderjarig zijn geworden tijdens de beslissingsprocedure of de gerechtelijke procedure tegen de beslissing tot afwijzing van het verzoek om gezinshereniging.

1) Artikel 4, lid 1, eerste alinea, onder c), van richtlijn 2003/86/EG

[Gezinsherenigingsrichtlijn] moet aldus worden uitgelegd dat de datum die als uitgangspunt moet worden genomen om te bepalen of een ongehuwde derdelander of staatloze een minderjarig kind in de zin van deze bepaling is, de datum is waarop het verzoek tot toegang en verblijf met het oog op gezinshereniging voor minderjarige kinderen wordt ingediend en niet die waarop door de bevoegde instanties van deze lidstaat op dit verzoek wordt beslist, in voorkomend geval na een beroep tegen een besluit tot afwijzing van een dergelijk verzoek.

2) Artikel 18 van richtlijn 2003/86, gelezen in het licht van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, moet aldus worden uitgelegd dat het eraan in de weg staat dat het beroep tegen de afwijzing van een verzoek van een minderjarig kind om gezinshereniging niet-ontvankelijk wordt verklaard op de enkele grond dat het kind tijdens de gerechtelijke procedure meerderjarig is geworden.

[ECLI:EU:C:2020:577](#)

JnB2020, 599

HvJEU (Vijfde kamer), 16-07-2020, C-517/17  
Milkiyas Addis tegen Duitsland.

Richtlijn 2013/32/EU 14, 34

PROCEDURERICHTLIJN. De artikelen 14 en 34 van richtlijn 2013/32/EU [Procedurerichtlijn] moeten aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan een nationale regeling op grond waarvan de niet-nakoming van de verplichting om de persoon die om internationale bescherming verzoekt in de gelegenheid te stellen om persoonlijk gehoord te worden alvorens een beslissing tot niet-ontvankelijkheid op grond van artikel 33, lid 2, onder a), van deze richtlijn wordt vastgesteld, niet leidt tot de nietigverklaring van die beslissing en de terugverwijzing van de zaak naar de beslissingsautoriteit, tenzij deze regeling de verzoeker in staat stelt om, in het kader van de beroepsprocedure tegen een dergelijke beslissing, persoonlijk al zijn argumenten tegen die beslissing uiteen te zetten tijdens een gehoor dat de in artikel 15 van de richtlijn genoemde toepasselijke voorwaarden en fundamentele waarborgen eerbiedigt, en ondanks deze argumenten geen andere beslissing kan worden genomen.

[ECLI:EU:C:2020:579](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

### Toezicht en vrijheidsontneming

JnB2020, 600

MK Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Groningen, 10-07-2020, AWB 20/1776 en NL20.5678

het bestuur van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers en de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Rva 2005 10 lid 1 h i, 11 lid 1

Vw 2000 56 lid 1

EVRM 5

VRIJHEIDSONTNEMENDE MAATREGEL. Plaatsing in de Handhaving – en Toezichtlocatie (HTL) is geen vrijheidsontneming als bedoeld in artikel 5 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.

7. Op grond van hetgeen hiervoor is weergegeven, stelt de rechtbank vast dat het is toegestaan bij ongeoorloofd gedrag in een reguliere opvangvoorziening maatregelen te treffen die kunnen inhouden dat een asielzoeker in een andere opvanglocatie wordt ondergebracht. Dat die maatregelen mogelijk zo ver gaan dat iemand in zijn bewegingsvrijheid wordt beperkt of zelfs zijn vrijheid wordt ontnomen, is bovendien niet uitgesloten. Wat bij dit laatste dan van belang is, is dat deze maatregel niet in strijd is met de in (internationale) wet- en regelgeving vastgelegde voorwaarden daarvoor. Of daarvan bij de plaatsing in de HTL sprake is, is tussen partijen in geschil.

*Vrijheidsontneming*

**7.5. [...] Ten aanzien van de plaatsing in de HTL is de rechtbank van oordeel dat niet kan worden vastgesteld dat de vreemdeling daartoe wordt gedwongen. Als naar aanleiding van het gedrag van de vreemdeling in de reguliere opvang wordt beslist tot plaatsing in de HTL, heeft de vreemdeling de vrijheid daaraan geen gehoor te geven. Hij zal ook niet**

behulp van de sterke arm worden gedwongen naar de HTL te gaan. Dat de HTL de enige plek is waar hij zijn recht op opvang nog kan effectueren, doet hieraan naar het oordeel **van de rechtbank niet af. [...] De vreemdeling heeft zich dus uiteindelijk zelf in die positie** gebracht. Daarbij bestaat er, indien op een later moment de vreemdeling bezwaren heeft bij de plaatsing in de HTL, bovendien de mogelijkheid om de HTL alsnog te verlaten. Anders dan eiser stelt, heeft dit naar het oordeel van de rechtbank niet tot gevolg dat hij *"liable for punishment"* is. **Naar** het oordeel van de rechtbank is in dit verband genoegzaam gebleken dat bij het verlaten van de HTL de opgelegde artikel 56-maatregel wordt opgeheven, zodat een strafbaarstelling op grond van de overtreding van de artikel 56-maatregel niet langer aan de orde is. [...]

7.6. Het voorgaande brengt de rechtbank alles overziend tot de conclusie dat eisers plaatsing in de HTL niet in strijd met artikel 5 van het EVRM kan worden geacht. Eisers betoog slaagt in zoverre dan ook niet.

#### *Vrijheidsbeperking*

8. Voor zover eiser naar voren heeft gebracht dat de plaatsing in de HTL in strijd moet worden geacht met artikel 2, Vierde Protocol bij het EVRM overweegt de rechtbank als volgt. Op grond van artikel 2, Vierde Protocol bij het EVRM heeft een ieder die wettig op het grondgebied van de Staat verblijft, binnen dat grondgebied het recht heeft zich vrijelijk te verplaatsen en er vrijelijk zijn verblijfplaats te kiezen. Op grond van het derde lid kan de uitoefening van deze rechten aan geen andere beperking worden gebonden dan die die bij de wet zijn voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk zijn in het belang van de nationale veiligheid of van de openbare veiligheid, voor de handhaving van de openbare orde, voor de voorkoming van strafbare feiten, voor de bescherming van de gezondheid of van de goede zeden of de bescherming van rechten en vrijheden van anderen.

8.1. Ervan uitgaande dat eiser onder het toepassingsbereik van artikel 2, Vierde Protocol bij het EVRM valt, stelt de rechtbank vast dat enkel beperkingen die voortvloeien uit de artikel 56-maatregel aan dit verdragsartikel getoetst kunnen worden. Immers, de beperkingen die eiser aan zijn bewegingsvrijheid heeft ondervonden vloeien voort uit die maatregel. De vrijheidsbeperkende maatregel vindt zijn grondslag in artikel 56, van de Vw 2000. Hiermee is de wettelijke basis gegeven. Naar het oordeel van de rechtbank is artikel 56, van de Vw 2000 voldoende kenbaar en duidelijk. Voorts acht de rechtbank de inbreuk op eisers recht op bewegingsvrijheid noodzakelijk voor de handhaving van de openbare orde en de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen, gelet op de door hem veroorzaakte incidenten in de reguliere opvangvoorziening (zie rechtsoverwegingen 1.3. tot en met 1.6. en 4). Het betoog van eiser faalt.

#### *Ne bis in idem-beginsel*

9. Eiser heeft verder betoogd dat het opleggen van de HTL-maatregel een *"criminal charge"* is in de zin van artikel 6 van het EVRM. Omdat hij door de strafrechter reeds is afgestraft voor de strafbare feiten die directe aanleiding waren voor het opleggen van de HTL-maatregel, wordt hij tweemaal gestraft voor hetzelfde feit. Dit is in strijd met het ne bis in idem-beginsel en daarom dienen de bestreden besluiten vernietigd te worden. Verweerders hebben in het verweerschrift bestreden dat er sprake is van een *"criminal charge"*.

9.1. De rechtbank overweegt dat naar de maatstaven van het EHRM (zie bijvoorbeeld de uitspraak *Engel v. the Netherlands* 8 juni 1976, 5100/71, 5101/71, 5102/71, 5354/71, 5370/72, nader uitgewerkt in recentere rechtspraak) bij de beoordeling of sprake is van **een maatregel gebaseerd op een "criminal charge"**, in aanmerking moeten worden genomen de aard van de overtreden norm, het doel, de aard en de zwaarte van de maatregel die met de overtreding wordt geriskeerd en de vraag of de handhaving van de overtreden norm naar nationaal recht als strafrechtelijk is aangemerkt. Pas indien de maatregelen in geding die plaatsing in de HTL inhouden, aan te merken zijn als een **"criminal charge"** kan onderzocht worden of eiser tweemaal gestraft wordt voor hetzelfde feit.

9.2. De rechtbank is van oordeel dat de plaatsing in de HTL niet gezien kan worden als **een "criminal charge"**. De maatregel is in de nationale wetgeving als bestuursrechtelijk gekwalificeerd en heeft het doel om op te treden tegen onaanvaardbaar gedrag. Daarnaast beoogt de maatregel de veiligheid en het welzijn van bewoners en personeel van de reguliere opvanglocaties te bevorderen. De zwaarte van de maatregel, in dit geval vastgelegd in de duur, is in beginsel gemaximeerd op drie maanden. De duur is niet afhankelijk van de ernst van het incident dat tot de maatregel heeft geleid, maar is afhankelijk van de mate waarin de vreemdeling laat zien dat hij zich naar behoren kan gedragen. Daarbij is van belang dat de vreemdeling vrijwillig kan afzien van verblijf in de HTL. Dat de maatregel van eiser voor de duur van drie maanden is opgelegd, hangt samen met het feit dat eiser eerder opgelegde maatregelen niet heeft afgemaakt, maar ervoor heeft gekozen de HTL vrijwillig te verlaten en hij nog geen gedragsverbetering heeft laten zien. Deze beroepsgrond faalt dus eveneens.

[ECLI:NL:RBDHA:2020:6252](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

## Procesrecht

JnB2020, 601

MK ABRS, 15-07-2020, 202001512/1/V1

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Awb 4:17 lid 1, 8:55d lid 2

### **PROCESRECHT. Sprake van zo'n inhoudelijke samenhang tussen de aanvragen**

van een echtpaar dat de staatssecretaris slechts één dwangsom heeft verbeurd of kan verbeuren.

*De dwangsom voor de bestuurlijke fase en de nadere dwangsom*

5. De staatssecretaris klaagt in de vierde grief dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij per ouder een dwangsom heeft verbeurd of kan verbeuren. Hij betoogt dat gezien de feiten en omstandigheden de rechtbank de inhoudelijke samenhang tussen de aanvragen als uitgangspunt had moeten nemen. De vreemdelingen kunnen in beroep het tegendeel aannemelijk maken, aldus de staatssecretaris.

5.1. Aanvragen kunnen inhoudelijk zodanig met elkaar samenhangen, dat een redelijke toepassing van de artikelen 4:17, eerste lid, en 8:55d, tweede lid, van de Awb met zich

brengt dat het bestuursorgaan slechts één dwangsom heeft verbeurd of kan verbeuren. Vergelijk de uitspraken van de Afdeling van 28 mei 2014, [ECLI:NL:RVS:2014:1870](#), onder 5.1, respectievelijk 3 december 2018, [ECLI:NL:RVS:2018:3934](#), onder 5. De staatssecretaris betoogt terecht dat hij bij aanvragen van een echtpaar zo'n inhoudelijke samenhang tussen de aanvragen als uitgangspunt kan nemen. De rechtbank heeft niet onderkend dat de vreemdelingen met de stelling dat twee aparte aanvragen twee aparte zaken zijn, niet aannemelijk hebben gemaakt dat in hun geval van dit uitgangspunt moet worden afgeweken. Ook wijzen de vreemdelingen in hun schriftelijke uiteenzetting in dit kader ten onrechte op § 5.2 van werkinstructie 2013/17 van 5 september 2013. Daargelaten of deze instructie nog geldt, beschrijft deze paragraaf het geval als bedoeld in artikel 4:17, zevende lid, van de Awb, waarin meerdere personen één aanvraag hebben ingediend en een bestuursorgaan één dwangsom voor gelijke delen aan hen verschuldigd is. Deze werkinstructie staat niet in de weg aan het opleggen van één dwangsom in de situatie van appellanten.

[ECLI:NL:RVS:2020:1624](#)

JnB2020, 602

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht, 19-06-2020 (publ. 10-07-2020),  
AWB 19/8172 (beroep) AWB 19/8173 (voorlopige voorziening)  
staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Awb 4:17

PROCESRECHT. Beroep niet tijdig beslissen op mvv-aanvraag. De kennisgeving kan niet worden aangemerkt als een (inwilligend) besluit op de mvv-aanvraag. Verweerder heeft niet tijdig beslist en is een dwangsom verschuldigd.

4. De rechtbank is van oordeel dat de kennisgevingen van 22 en 27 mei 2019 niet kunnen worden aangemerkt als een besluit tot inwilliging van de mvv-aanvraag van 20 mei 2019. Zij legt hierna uit hoe zij tot dit oordeel is gekomen.

5. De rechtbank stelt vast dat verweerder met de kennisgevingen van 22 en 27 mei 2019 de gemachtigde van eiseres ervan in kennis stelt dat hij geen bezwaar heeft tegen afgifte van een mvv aan eiseres en dat hij de Nederlandse vertegenwoordiging te [woonplaats] (China) hierover heeft geïnformeerd. Voor het opstarten van de procedure voor afgifte van de mvv-visumsticker wordt eiseres verwezen naar de Nederlandse vertegenwoordiging te [woonplaats] . Verweerder heeft er verder in de kennisgevingen op gewezen dat de Nederlandse vertegenwoordiging de mvv alleen afgeeft als eiseres aan de in de kennisgeving genoemde voorschriften voldoet. De daadwerkelijke afgifte van de mvv geschiedt vervolgens door het plaatsen van een mvv-visumsticker in het paspoort van de vreemdeling. Hiermee kan de vreemdeling naar Nederland reizen waar de gevraagde vergunning wordt verstrekt.

5.1. De rechtbank is van oordeel dat hieruit volgt dat de kennisgeving, het verlenen van de mvv door het plaatsen van een mvv-visumsticker en het verlenen van de verblijfsvergunning drie afzonderlijke besluiten zijn met een verschillend rechtsgevolg. De kennisgeving is dus een besluit maar het rechtsgevolg van dit besluit strekt niet tot het verlenen van de gevraagde mvv. De kennisgeving is immers niet onvoorwaardelijk en kan, gezien de daarin opgenomen zeer algemene opschortende voorwaarden, niet als

een (inwilligend) besluit op de aanvraag om een mvv worden aangemerkt. Pas als verweerder de mvv-sticker plaatst of de mvv-aanvraag afwijst, heeft hij een (inwilligend dan wel afwijzend) besluit genomen op de aanvraag.

5.2. Voor de situatie van eiseres betekent dit dat de kennisgevingen van 22 en 27 mei 2019 niet kunnen worden aangemerkt als een (inwilligend) besluit op de aanvraag om een mvv van 20 mei 2019.

6. Vervolgens is het de vraag of verweerder met het besluit van 28 januari 2020 tijdig op de aanvraag van 20 mei 2019 heeft beslist. Het bestuursorgaan beslist op een mvv-aanvraag in beginsel binnen negentig dagen. Dat betekent dat verweerder uiterlijk op 18 augustus 2019 op de aanvraag had moeten beslissen. Dat heeft verweerder niet gedaan. Daarmee staat vast dat verweerder de beslistermijn heeft overschreden en het beroep van eiseres is dus gegrond.

[ECLI:NL:RBDHA:2020:6266](#)

JnB2020, 603

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem, 09-07-2020, AWB 19/7710  
staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Awb 4:17

PROCESRECHT. GEEN SPRAKE VAN INGEBREKESTELLING. De rechtbank is van oordeel dat uit voormelde brief blijkt dat opposanten aan geopposeerde hebben verzocht aan te geven of hij zal overgaan tot DNA onderzoek en of geopposeerde nog nadere documenten wenst te verkrijgen. Uit de brief valt niet eenduidig af te leiden dat opposanten geopposeerde daarmee heeft willen manen binnen een bepaalde termijn alsnog een besluit op het verzoek te nemen of dat aanspraak op een dwangsom zal worden gemaakt, indien dat besluit niet binnen een redelijke termijn wordt genomen (zie onder andere de uitspraken van de Afdeling van 23 juli 2014, [ECLI:NL:RVS:2014:2717](#) en van 29 januari 2020, [ECLI:NL:RVS:2020:291](#)). Van een ingebrekestelling ter activatie van de dwangsom ingevolge artikel 4:17 van de Algemene wet bestuursrecht is naar het oordeel van de rechtbank daarom geen sprake. Dat bovenaan de brief **“Ingebrekestelling” staat vermeld, maakt voorgaand oordeel niet anders.**

[ECLI:NL:RBDHA:2020:6258](#)

[Naar inhoudsopgave](#)